

Markčevo mleko.

Oh, solnce to, kako pripeka!
 Kar more, v sencó leč hiti;
 Po vrtu Markec jezno teka,
 Za igro drugov ne dobi.

Po vrtu se ozira jezno,
 Za plotom mački vidi tam,
 Približa jima se oprezno,
 Bežita mački leč drugam.

Stoji na sredi vrta hruška,
 Obrne Markec tja oči,
 Ležati vidi tamkaj kužka,
 Pa tudi on mu prebeži.

Nikdo se noče ž njim igrati,
 In jok privabi mu solzó.
 Da potolažijo ga, mati
 V lonček mu mleka nalijó.

Diši to mačkama drugače,
 V naročju Markcu sta takoj,
 Pa tudi kužek brž priskače,
 Rad tudi on bi delež svoj.

St. pl. Orlovič.

